

prima instanță N. Traciuc

D E C I Z I E

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Ion Corolevschi
Tatiana Răducanu

examinând recursul declarat de către Teodor Diaconu,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Teodor Diaconu
împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului
administrativ,
împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, prin care
acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă

La 09 noiembrie 2012 Teodor Diaconu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea cererii Teodor Diaconu a indicat că, la 14 decembrie 2011 activînd
în funcția de adjunct al procurorului raionului Nisporeni, i-au fost prezentate
materialele cauzei penale nr. 2011240289, pornită în temeiul art. 171 al. (3) lit. b) Cod
penal pentru verificarea și confirmarea ordonanței de încetare a urmăririi penale în
ordinea prevederilor art. 52 al. (2) punctul 4 Cod de procedură penală.

În rezultatul verificării materialelor dosarului, acțiunilor procurorului care a
condus urmărirea penală Veaceslav Potîngă și a ofițerului de urmărire penală Ghenadie
Andronache, a constatat că urmărirea penală a fost efectuată obiectiv și sub toate
aceste aspecte fără a fi încălcate drepturile participanților la proces. Recalificarea
acțiunilor învinuitului din 1rt. 171 al. (3) lit. b) Cod penal în art. 174 al. (1) Cod penal
a fost motivată prin materialul probant acumulat la dosar. Astfel, a confirmat
ordonanța de încetare a urmăririi penale din motivul împăcării părților.

La 22 mai 2012 ordonanța de încetare a urmăririi penale a fost anulată prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General, iar cauza penală a fost transmisă pentru efectuarea urmăririi penale la Procuratura raionului Strășeni.

Reclamantul a mai menționat că prin dispoziția procurorului șef al secției control al urmăririi penale a fost intentată procedura disciplinară în privința sa.

Prin hotărârea Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor din 29 iunie 2012, procedura disciplinară a fost încheiată, din motivul lipsei temeiului de atragere la răspundere disciplinară.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor din 09 octombrie 2012 a fost admisă contestația declarată de către procurorul șef al secției control al urmăririi penale, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară „mustrare”.

Reclamantul consideră că Consiliul Superior al Procurorilor greșit a recunoscut încălcarea prevederilor art. 61 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, deoarece pe dosarul penal erau efectuate toate acțiunile de urmărire penală și temei de a nu admite cererea de împăcare a părților nu era, cu atât mai mult că nici unul din participanții la procesul penal nu a contestat decizia procurorului.

Mai invocă că pîrîtul nu a motivat aplicarea sancțiunii mai grave de „mustrare”, față de recomandarea Secției control al urmăririi penale și Secției securitate internă, care au propus aplicarea măsurii de sancționare „avertisment”.

De asemenea, invocă că în virtutea prevederilor art. 209 alin. (2) Codul muncii, chiar și în cazul în care Consiliul Superior al Procurorilor la ședința din 09 octombrie 2012 a ajuns la concluzia că au fost comise anumite abateri, urma să înceteze procedura pe motivul expirării termenului de prescripție.

Reclamantul Teodor Diaconu solicită anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12/221/12 din 09 octombrie 2012.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Teodor Diaconu a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Teodor Diaconu, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și faptul că nu fost elucidate pe deplin circumstanțele pricinii.

Intimatul prin referința depusă a solicitat respingerea recursului declarat și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În ședința de judecată s-a constatat că reclamantul Diaconu Teodor, activînd în calitate de adjunct al procurorului raionului Nisporeni, fiindu-i prezentate materialele

dosarului penal nr.2011240289, intentat pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. 3) lit. b) CP, a verificat și confirmat ordonanța de încetare a urmăririi penale în ordinea prevederilor art. 52 alin.(2) pct.4 CPP.

Ulterior, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General al RM din 22 mai 2012, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale pe dosarul penal cu nr. 2011240289, fiind intentată și procedura disciplinară față de Diaconu Teodor.

În conformitate cu art. 60 alin.(1) din Legea cu privire la procuratură nr. 294 din 25 decembrie 2008, procurorii pot fi trași la răspundere disciplinară pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru comportament care prejudiciază interesele de serviciu și discreditează imaginea Procuraturii.

În conformitate cu art. 61 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, constituie abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

În conformitate cu art.62 din Legea cu privire la Procuratură, în condițiile legii și în funcție de gravitatea abaterilor, procurorului îi pot fi aplicate, prin hotărâre a Colegiului disciplinar, următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertismentul, b) mustrarea, c) mustrarea aspră, d) retrogradarea în funcție, e) retrogradarea în grad de clasificare sau în grad militar special, f) retragerea insignei "Lucrător de Onoare al Procuraturii", g) concedierea din organele Procuraturii.

Materialele dosarului atestă că prin hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor din 29 iunie 2012, procedura disciplinară față de Diaconu Teodor a fost încheiată, fiind indicat motivul - lipsa temeiului de tragere la răspundere disciplinară (f.d. 13-15).

În conformitate cu pct. 2.2. lit. i) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.2-2d-l/10 din 16 februarie 2010, întru realizarea scopurilor, Consiliul Superior al Procurorilor examinează contestațiile la hotărârile (avizele) emise de Colegiul de Calificare și de Colegiul Disciplinar.

La 16 august 2012 hotărârea Colegiului disciplinar din 29 iunie 2012 a fost contestată de către Procurorul, șef al Secției control al urmăririi penale la Consiliul Superior al Procurorilor, iar la 09 octombrie 2012 Consiliul Superior al Procurorilor a adoptat hotărârea nr. 12-221/12 cu privire la contestarea hotărârii Colegiului Disciplinar din 29 iunie 2012 în privința procurorului Teodor Diaconu, adjunct al procurorului r-lui Nisporeni, prin care procurorul Teodor Diaconu a fost recunoscut vinovat de încălcarea prevederilor art. 61 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură, hotărârea contestată fiind modificată, cu aplicarea în privința procurorului Teodor Diaconu a sancțiunii disciplinare - mustrare (f.d.6-7).

Astfel, se constată că la nivel de procedură, de competență a organelor în emiterea actelor, precum și a formei sancțiunii nu au fost constatate careva abateri de la normele legale.

Referitor la invocarea reclamantului, precum că Consiliul Superior al Procurorilor la ședința din 09 octombrie 2012, în virtutea prevederilor art. 209 alin.(2) Codul muncii, urma să înceteze procedura pe motivul expirării termenului de prescripție, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă următoarele.

Conform art. 209 alin.(2) din Codul Muncii, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, iar în urma reviziei sau a controlului activității economico-financiare - după expirarea a 2 ani de la data comiterii. În termenele indicate nu se include durata desfășurării procedurii penale.

Conform art. 119 din Legea cu privire la Procuratură, sancțiunea disciplinară se aplică în cel mult 6 luni de la data constatării abaterii disciplinare, fără a se lua în calcul timpul în care procurorul a fost bolnav ori s-a aflat în concediu, dar nu mai târziu de 1 an de la data comiterii ei.

S-a constatat că la aplicarea sancțiunii disciplinare contestate au fost respectate termenele de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzute de legile menționate.

Referitor la argumentele reclamantului precum că Consiliul Superior al Procurorilor greșit a recunoscut încălcarea prevederilor art. 61 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 19 alin.(3) CPP, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Conform art. 23 alin.(1) CPP, legea procesuală asigură drepturile victimei în urma infracțiunilor sau abuzurilor de serviciu, precum și ale persoanei condamnate sau arestate nelegitim ori lezate ir drepturi în alt mod.

Conform art. 254 alin.(1) CPP, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

Conform pct. 2 din Instrucțiunea privind rolul și atribuțiile subdiviziunilor Procuraturii Generale și a procurorilor teritoriali și specializați în exercitarea și conducerea urmăririi penale, procurorul-șef este responsabil de organizarea și gestionarea eficientă a activității de conducere și exercitare a urmăririi penale de către procurorii subalterni. În acest domeniu procurorul-șef acordă ajutor metodologic și îndrumă procurorii la aplicarea corectă în practică a prevederilor actelor legislative și normative în vigoare. Iar potrivit pct. 4 din aceeași Instrucțiune, procurorul-șef exercită controlul asupra legalității acțiunilor, inacțiunilor și soluțiilor adoptate, indicațiilor date în cadrul procesului penal de subaltern, în condițiile Codului de procedură penală, la plângere, la cerere, la contestație, la sesizarea instanței de judecată, precum și, după caz, din oficiu. În cazurile constatării încălcărilor sau omisiunilor, concomitent cu reacționarea la acestea în condițiile Codului de procedură penală, procurorul-șef, având în vedere circumstanțele cazului și gravitatea încălcărilor, va decide asupra oportunității pornirii procedurii disciplinare în privința procurorului subaltern.

Astfel, se constată din materialele cazei, că reclamantul Diaconu Teodor în virtutea funcției deținute de adjunct al Procurorului raionului Nisporeni, avea atribuții de control pentru care poartă responsabilitatea asupra legalității acțiunilor procurorilor ierarhic inferiori la exercitarea sau conducerea urmăririi penale, inclusiv și pe dosarul

cu nr. 2011240289 intentat pe fapta prevăzută de art. 171 alin.(3) lit.b) CPP.

Prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 22 mai 2012, s-a constatat admiterea mai multor erori și omisiuni de ordin procedural-penal în cadrul desfășurării urmăririi penale pe dosarul cu nr. 2011240289, intentat împotriva lui Nicolai Trofin, dar și că ordonanța privind încetarea urmăririi penale aprobate de reclamant este afectată de mai multe vicii fundamentale, fiind astfel în contradicție cu jurisprudența CEDO.

Astfel, în măsura în care reclamantul Teodor Diaconu purta responsabilitatea pentru controlul efectuării și conducerii acțiunilor de urmărire penală în strictă conformitate cu legea, cu normele de protecție a drepturilor omului, însă, a fost constatată încălcarea esențială a acestora în cadrul desfășurării dosarului penal pe învinuirea lui Trofin Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin.(3) lit.b) CP, existînd faptul abaterii de la obligațiunile de serviciu în acțiunile lui Teodor Diaconu, instanța de recurs constată justă hotărîrîrea primei instanțe privind temeinicia hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor în stabilirea faptului îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către Diaconu Teodor și aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare.

Nu pot fi recunoscute temeinice afirmațiile recurentului, precum că Secția control al urmăririi penale și Secția securitate internă au propus pentru presupusele abateri sancțiunea „avertisment”, pe cînd în hotărîrea contestată Consiliul Superior al Procurorilor i-a aplicat o sancțiune mai gravă – „mustrare”, fără a fi motivată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că aplicarea unei anumite sancțiuni disciplinare ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Procurorilor, iar instanța nu este în drept de a verifica oportunitatea actului administrativ contestat.

De asemenea, nu pot fi recunoscute drept temeinice afirmațiile recurentului precum că s-a expus asupra unei decizii și deci nu poate fi sancționat pentru opinia sa exprimată în cadrul urmăririi penale (art. 57 alin. (3) Legea cu privire la procuratură).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că expunerea opiniei în cadrul urmăririi penale și admiterea unor încălcări ale legii procesual penale și a drepturilor omului garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale sunt lucruri complet diferite. Deci, art. 57 alin. (3) din Legea cu privire la procuratură nu este aplicabil cazului dat.

Alte motive plauzibile recursul declarat de Teodor Diaconu nu conține

Reieșind din cele menționate, Colegiul consideră concluzia primei instanțe despre respingerea acțiunii ca fiind justă, ea avînd la bază cummul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în corespundere cu prevederile art.130 CPC.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Teodor Diaconu

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Teodor Diaconu împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi

Tatiana Răducanu